

26 Μάριου 1967

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ

ΠΕΝΙΧΡΑ Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ 2687/1953

Τό κατατεθέν πρό ήμερών νομοσχέδιον εις τήν Βουλήν επερί λήψεως γενικών μέτρων διά τήν υποβοήθησιν τής αναπτύξεως τής οικονομίας τής χώρας, αποβλέπον εις τήν δημιουργίαν μεγαλύτερων κινήτρων διά μείζονας μεγέθους επενδύσεις, καθιστά έπικαιρον τήν ανασκόπησιν των αποτελεσμάτων του Ν. 2687/1953, διά τού όποιου καθιερούτο κίνητρα και δικαιολογίες εις τό ζώνον κεφάλαιον διά παραγωγικάς επενδύσεις εν τή χώρα. Τά μέχρι τής στιγμής διαθέσιμα στοιχεία έπί τό έξου κεφάλαιον διά μακροπρόθεσμα τοποθετηθέν μέσα τής διαδικασίας και υπό τας έγγυήσεις του νόμου τούτου καλύπτουν τό όπό τής έναρξης τής εφαρμογής του μέχρι τού τέλους του 1960 διάστημα. Μεά πρώτη διαπιστώσις εκ τής μελέτης των στοιχείων αυτών είναι ότι ή εισροή κεφαλαίων προς μακροπρόθεσμον επένδυσιν δαίνει συνεχώς μειωμένη. Γενικότερον έξ άλλου προκύπτει ότι τά αποτελέσματα τής εφαρμογής του μέ κριτήριον τόν όγκον των επενδύσεων κεφαλαίων, υπήρξαν μάλλον πενήρα. Ότω αι συνολικάς έγκρίσεις υπό τής οικείας έπιτροπής εισαγωγών κεφαλαίων προς μακροπρόθεσμον επένδυσιν εντός τής έπταετούς περίπου ισχύος του Φιλλέου εις 143,5 εκατομμύρια δολάρια αντίστοιχούσι εις έναν μέσον έπίσημον ρυθμόν 20 περίπου εκατομμύριων δολλαρίων, άλλ' αί πράγματι διενεργηθείσαι εισαγωγαι κεφαλαίων μόλις προσήγγισαν τά 40 εκατομμύρια δολάρια, ήτοι κάτω των 6 εκατομμυρίων έπίσηως.

Ίδιαίτερως ενδιαφέρουσα είναι ή σύνθεσις των ελευθετών κεφαλαίων κατά χώρας προορισμού. Όσω αι έγκρίσεις και αι πραγματικά εισαγόμενα μέσα τής άνωτέρω ήμερομηνίας καταλαμβάνοι μέ τό κριτήριον αυτό ως εξής (εις εκατομμύρια δολλαρίων):

	Έγκρίσεις	Εισαγωγαι
Έλληνες ξωτερικού	30,8	21,4
Έλβετία	14,5	6,1
Ήνωμένοι Πολιτείας	20,2	3,6
Ίταλία	4,7	2,8
Δυτική Γερμανία	7,3	1,7
Αυστρία	1,6	1,3
Άγγλία	1,6	0,8
Γαλλία	59,8	0,6
Λοιπάι χώρας	3,0	1,6
Γενικών σύνολον	143,5	39,9

Από πλειυράς συνεπώς έγκρίσεων, εάν δέν συνυπολογισθί ή άφωρτώσα τό άλουμίνιον έξ 60 εκατομμυρίων δολλαρίων κατόπι τής προσφότου συμβάσεως μέ τόν δυλον Ρασινέ — Ρέινολντ κλπ., εκ των όπολίπων άνερχόμενον εις 83,5 εκατομ. οι Έλληνες έφο-

πιστοί και λοιποί όμογενείς ξωτερικού άντιπροσωπεύουν τό 37% περίπου. Αεδομένου μάλιστα ότι και εις τά φερόμενα έξ Έλβετίας κοινόβλια Έλληνες όμογενείς συμμετέχουν κατά τό μέγιστον ποσοστόν ή συμβολή των Έλλήνων του ξωτερικού επί των συνολικών έγκρίσειών επενδύσεων είναι σημαντικάς μεγαλύτερα, περί τού 50% τού συνόλου. Τούτο σημαίνει ότι τό άλλοδοπόν κεφάλαιον εν τή όσεια μικρόν μόνον ενδιαφέρειν επέβειζε διά τήν μέσον του Ν. Δ. 2687 μακροπρόθεσμον επένδυσιν εν Έλλάδι. Απο τής πλειυράς μάλιστα των πραγματοποιηθεισών εισαγωγών κεφαλαίων ή συμβολή των όμογενών του ξωτερικού, έφοπιστών και λοιπών έπιχειρηματιών, είναι έτι μεγαλύτερα φθάνουσα τό 54%, εάν δέν συμπεριληφθί κατά τ' άνωτέρω και τό φερόμενον ως Έλβετικής προελεύσεως άλλ' εν τή πραγματικότητα κατά τό μεγαλύτερον τουλάχιστον μέρος άνήκον εις Έλληνας έπιχειρηματίας, τό ποσοστόν επί των συνολικών εισαγωγών πιθανώς κυμαίνεται περί τό 70%.

Καθ' ό μέτρον συνεπώς ό Ν. 2687 απέβλεπε εις τήν δημιουργίαν ενδοικότερων συνθηών δι' επαναποκτήσειών Έλληνικών κεφαλαίων ή εν πάση περιπτώσει εις τήν προσέλκυσιν κεφαλαίων Έλλήνων έπιχειρηματιών του ξωτερικού, δύναται νά λεχθί ότι απέδωσαν ίκανοποιητικά αποτελέσματα, κρινόμενα τούτον υπό τό πρίσμα τής εισροής συναλλαγματικών μέσων όσον και υπό τό πρίσμα τής διαθέσεως των εις άξιολόγους επενδύσεις εν τή χώρα μέ γενικότερας ενδοικάς έπιπτώσεις επί τής οικονομίας. Κυρίως πενήρα υπήρξαν τά αποτελέσματα του εις τόν τομέα τής προσελκύσεως άλλοδοπόν κεφαλαίων, τά όποια ούσιαστικώς από πλειυράς πραγματιών εισαγωγών μόλις υπερέβησαν τό 10 εκατομμύρια δολάρια.

Παρ' ότι εις τό τελευταίον τούτο συνέβαλον άσυμφιλόλις ποικίλα αίτια ξωτερικής και ξωτερικής φύσεως μεταξύ αυτών θά πρέπει νά τοποθετηθούν όφ' ενός μόν τό γεγονός ότι κατά τήν περίοδον αυτήν ή ζήτησις κεφαλαίων ήτο γενική λόγω τής όφ' άλλων των καθωστρημένων χωρών καταβαλλόμενης προσπάθειας οικονομικής αναπτύξεως υπό αναλόγους όρους και κίνητρα, ενώ παραλλήλως και τά προς ξεναγώνυμν κεφάλαια ήσαν περιουσιόβια λόγω και τής παραλλήλου προσπάθειας περαιτέρω αναπτύξεως και των πλείστον βιομηχανικών χωρών. Όσοδωτότερος όμως σχετίζεται και μέ καθάρως ξωτερικής φύσεως αίτια ως ή καθωστρησις εις τας μελέτας και τόν προγραμματισμόν, άλλά και αί δυνατότητες εισαγωγής κεφαλαίων μέσω τής τραπεζικής όδοϋ υπό συμφέροντας όρους από πλειυράς άποδόσεως.